

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6Tdo/76/2016
Identifikačné číslo spisu:	2313010786
Dátum vydania rozhodnutia:	03.05.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Štefan Michálik
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:2313010786.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Štefana Micháлика a sudcov JUDr. Daniela Hudáka a JUDr. Viliama Dohňanského na neverejnom zasadnutí konanom dňa 3. mája 2017 v Bratislave v trestnej veci obvineného O. L. pre zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. a iné, o dovolaní obvineného proti rozsudku Okresného súdu v Galante z 11. septembra 2013, sp. zn. 29 T 177/2013, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. b/ Tr. por. dovolanie obvineného O. L. sa o d m i e t a.

Odôvodnenie

Na Okresný súd Galanta bol podaný návrh Okresnej prokuratúry Galanta, č. 3 Pv 238/13-38, zo dňa 7. augusta 2013 podľa § 233 ods. 2 písm. b/ Tr. por., ktorým prokurátor okresnej prokuratúry navrhol schváliť dohodu o vine a treste, ktorá bola spísaná na Okresnej prokuratúre v Galante dňa 7. augusta 2013 o 9.00 hod. pod č. 3 Pv 238/13-38. Následne na to, Okresný súd Galanta rozsudkom z 11. septembra 2013, sp. zn. 29 T 177/2013, podľa § 334 ods. 4 Tr. por. schválil dohodu o vine a treste uzavretú medzi prokurátorom Okresnej prokuratúry Galanta a obvineným O. L. dňa 7. augusta 2013 a potvrdil ju v znení, že obvinený O. L., nar. XX.XX.XXXX v L., trvale bytom R., M. č. X., toho času v Ústave na výkon väzby Leopoldov, je vinný, že

dňa 19.3.2013 v čase o 19.30 hod. v meste R. na ulici M. v byte č. X, po predchádzajúcej slovnej hádke fyzicky napadol Y. Y., pričom ho otvorenou dlaňou ľavej ruky uderil do pravej časti tváre, následkom čoho sa Y. Y. uderil ľavou časťou tváre na roh pootvorených vchodových dverí, vzápätí ho uderil otvorenou dlaňou pravej ruky do ľavej časti tváre, následkom čoho Y. Y. spadol na zem, kde zostal ležať, čím O. L. spôsobil Y. Y., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom R., M. XXX/XX ťažkú ujmu na zdraví, a to viacpočetné zlomeniny tvárových kostí, podľa znaleckého posudku č. 31/2013, s dobou liečenia a práceneschopnosti v trvaní 10 až 12 týždňov a skutok spáchal napriek tomu, že bol za trestný čin lúpeže spolupáchateľstvom podľa § 9 ods. 2, § 234 ods. 1 Trestného zákona odsúdený rozsudkom Okresného súdu Bratislava III, sp. zn. 3 T 41/02, zo dňa 13.4.2006, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 13.4.2006.

Za predmetný spáchaný zločin ublíženia na zdraví bol obvinený odsúdený podľa § 155 ods. 2 Tr. zák., s použitím § 36 písm. l/ Tr. zák., § 37 písm. m/ Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., § 38 ods. 5 Tr. zák., § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 3 písm. d/, ods. 4 Tr. zák. na trest odňatia slobody v trvaní 6 (šesť) rokov. Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. súd obvineného zaradil na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Podľa § 76 ods. 2 Tr. zák., § 78 ods. 1 Tr. zák. uložil obvinenému ochranný dohľad v trvaní 1 (jedného) roka.

Dňa 10. augusta 2016 podal obvinený prostredníctvom svojho obhajcu dovolanie proti rozsudku Okresného súdu Galanta, sp. zn. 29 T 177/2013, z 11. septembra 2013, a to z dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 písm. c/, písm. h/, písm. i/ Tr. por.

Obvinený v rámci svojho dovolania namietal, že mu v prípravnom konaní nebol oznámený termín výsluchu svedkyne určený na deň 21. marca 2013 na OO PZ Sládkovičovo. Rovnako poukázal na to, že jeho výsluch v postavení obvineného v čase trvania väzby dňa 23. marca 2013 mal byť vykonaný bez toho, aby bol zákonne poučený o tom, že má právo vypovedať v prítomnosti svojho obhajcu a že v jeho neprítomnosti môže odmietnuť vypovedať, pričom mu nebol oznámený termín výsluchu svedkyne, ktorý sa uskutočnil dňa 25. marca 2013 na OO PZ Sládkovičovo ako ani termín výsluchu poškodeného, ktorý bol vykonaný dňa 16. mája 2013, 29. mája 2013, 7. júna 2013, 14. júna 2013. Obvinený ďalej uviedol, že jeho ustanovený obhajca mu neposkytol potrebnú pomoc, ani raz ho nenavštívil v Ústave na výkon trestu odňatia slobody a ústave na výkon väzby Leopoldov a nezaujímal sa o jeho prípad.

Zároveň obvinený poukázal na skutočnosť, že trest vymeraný napadnutým rozsudkom mu bol určený aj vzhľadom k § 38 ods. 5 Tr. zák., avšak jeho aplikácia bola nezákonná, nakoľko k zahľadaniu trestu uloženého mu Okresným súdom Bratislava III z 13. apríla 2006, sp. zn. 3 T 41/2002, nedošlo v dôsledku pochybenia Okresného súdu Bratislava III, nakoľko nástup na výkon trestu právoplatne uloženého dňa 13. apríla 2006 mu prišiel až koncom roka 2007. V dôsledku uvedeného má obvinený za to, že pokiaľ by Okresný súd Bratislava III poslal výzvu na nástup výkonu trestu v primeranej lehote, ešte v čase rozhodovania Okresného súdu Galanta vo veci, sp. zn. 29 T 177/2013, už by došlo k zahladeniu odsúdenia a nebolo by aplikované ustanovenie § 38 ods. 5 Tr. zák. Pochybenia súdu nie je možné brať na ujmu odsúdenému, a preto má obvinený za to, že mu bol uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby a zároveň, že rozhodnutie je založené na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia.

Vzhľadom na uvedené obvinený v rámci dovolania žiadal dovolací súd, aby podľa § 368 ods. 1 Tr. por. vyslovil rozsudkom, že rozsudkom Okresného súdu Galanta z 11. septembra 2013, sp. zn. 29 T 177/2013, bol porušený zákon, a to v neprospech obvineného, zrušil napadnutý rozsudok Okresného súdu Galanta, a to v celom rozsahu; prikázal Okresnému súdu Galanta, aby vec v potrebnom rozsahu znova prejednal a rozhodol.

K dovolaniu obvineného sa vyjadril prokurátor Okresnej prokuratúry Galanta a uviedol, že skutočnosti uvádzané obvineným L. neodôvodňujú dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por., nakoľko dňa 21. marca 2013 bola na Obvodnom oddelení PZ Sládkovičovo vypočutá svedkyňa V. Z.. O. L. bolo vznesené obvinenie dňa 22. marca 2013. Vyšetrovateľ konajúci vo veci preto nebol povinný oznamovať obvinenému termín uskutočnenia výsluchu svedkyne. Zo zápisnice o výsluchu obvineného zo dňa 23. marca 2013 vyplýva, že obvinený bol náležite poučený v zmysle § 34 ods. 1 Tr. por., po zákonných poučeníach sa obvinený výslovne vyjadril, že vypovedať chce a bude. Dňa 25. marca 2015 bola na Obvodnom oddelení PZ Sládkovičovo vypočutá svedkyňa B. K., dňa 28. marca 2013 bolo na Odbor kriminálnej polície OR PZ v Galante doručené opatrenie Okresného súdu Galanta o ustanovení JUDr. Jozefa Rusnáka za obhajcu obvinenému. Odo dňa kedy bolo uvedené opatrenie Okresného súdu Galanta na Odbor kriminálnej polície OR PZ v Galante doručené, počas celého ďalšieho priebehu prípravného konania mal obhajca obvineného možnosť využiť svoje práva vyplývajúce z § 213 ods. 2, ods. 3 a nasl. Tr. por., pričom ustanovený obhajca obvineného sa zúčastnil jeho výsluchu dňa 26. júna 2013, taktiež sa zúčastnil výsluchu svedkyne V. Z. dňa 16. mája 2013, ako aj iných procesných úkonov.

Prokurátor uviedol, že obhajca obvineného sa dňa 16. mája 2013 zúčastnil aj výsluchu svedka poškodeného Y. Y., a preto je nepochybné, že obvinenému bol termín vopred oznámený, pričom pri výsluchu dňa 26. júna 2013 nemali žiadne výhrady. Obvinený ani obhajca nemali ani po preštudovaní spisu žiadne výhrady k vykonaným dôkazom, ani nemali žiadne návrhy na doplnenie dokazovania. Dovoľanie ako mimoriadny opravný prostriedok je prípustné iba za podmienok uvedených v § 371 ods. 1 písm. c/, ods. 2 Tr. por. Je teda zrejmé, že s poukázaním na obvineným namietané dôvody dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. h/, písm. i/ Tr. por., bolo dovoľanie podané proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné.

V rámci svojho vyjadrenia prokurátor uviedol, že rozsudkom Okresného súdu Galanta z 11. septembra 2013, sp. zn. 29 T 177/2013, ako aj v konaní ktoré mu predchádzalo, nebol porušený zákon a trest uložený obvinenému nie je mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby a zároveň rozsudok nie je založený na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia.

Vzhľadom k vyššie uvedeným skutočnostiam prokurátor navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky dovoľanie obvineného O. L. proti rozsudku Okresného súdu Galanta z 11. septembra 2013, sp. zn. 29 T 177/2013,

I. odmietol podľa § 382 ods. 1 písm. c/ Tr. por., pretože je zrejmé, že dôvody dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c/ sú neopodstatnené;

II. odmietol podľa § 382 ods. 1 písm. f/ Tr. por., pretože s poukazom na dôvody dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. h/, písm. i/ Tr. por. bolo podané proti rozhodnutiu, proti ktorému dovoľanie nie je prípustné.

K vyjadreniu prokurátora sa vyjadril obvinený, ktorý uviedol, že skutočnosti uvedené v prokurátorom vyjadrení sa nezakladajú na pravde, a to v bode 5/ a 6/, že sa dňa 26. júna 2013 za prítomnosti obhajcu zúčastnil na výsluchu svedka Y. Y., nakoľko mu nebol oznámený termín výsluchu. Zo dňa 16. mája 2013 mu nebol tiež oznámený žiaden úkon, ako aj preštudovanie vyšetrovacieho spisu zo dňa 17. júla 2013 sa konalo bez prítomnosti jeho advokáta, pričom jeho tvrdenie je možné si overiť v Ústave na výkon trestu odňatia slobody a ústave na výkon väzby v Leopoldove a žiada o prešetrovanie jeho tvrdenia. Obvinený ďalej poukázal na skutočnosť, že aplikácia § 38 ods. 5 Tr. zák. je založená na nesprávnom použití, pretože v dôsledku uvedenej aplikácie prijal dohodu o vine a treste, nakoľko mu prokurátor hrozil vysokým trestom.

Z uvedených dôvodov obvinený požiadal Najvyšší súd Slovenskej republiky, aby neodmietol dôvody dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. a vyjadrenie prokurátora pokladal za nedôvodné v bode 1/ a 2/ vyjadrenia.

Najvyšší súd konštatuje, že dovoľanie podané obvineným O. L. bolo podané neoprávnenou osobou v zmysle § 382 písm. b/ Tr. por.

Podľa § 257 ods. 5 Tr. por. ak obžalovaný na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutku alebo niektorého zo skutkov uvedených v obžalobe, alebo urobil vyhlásenie podľa odseku 4, súd v tomto rozsahu postupuje primerane podľa § 333 ods. 3 písm. c/, písm. d/, písm. f/, písm. g/ a písm. h <. a zároveň obžalovaného poučí, že súdom prijaté vyhlásenie o vine ako aj súdom prijaté vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe, je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním ani dovoľaním okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c <..

Podľa § 369 ods. 1 Pr. por. dovoľanie z dôvodov uvedených v § 371 <. podá minister spravodlivosti len na podnet. Podnet môže podať osoba, ktorej tento zákon nepriznáva právo na podanie dovolania okrem osoby, ktorá nespĺňa podmienku dovolania uvedenú v § 372 ods. 1.

Podľa § 369 ods. 2 Tr. por. proti právoplatnému rozhodnutiu súdu druhého stupňa môže podať dovoľanie z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 a) generálny prokurátor proti ktorémukolvek výroku, b)

obvinený vo svoj prospech proti výroku, ktorý sa ho priamo týka.

Podľa § 382 písm. b/ Tr. por. dovolací súd na neverejnom zasadnutí uznesením, bez preskúmania veci, odmietne dovolanie, ak b) bolo podané neoprávnenou osobou.

Z uvedených zákonných ustanovení vyplýva, že len minister spravodlivosti je osobou oprávnenou podať dovolanie proti rozhodnutiam súdu prvého stupňa, proti ktorým zákon pripúšťa podať tento mimoriadny opravný prostriedok (trestný rozkaz - § 368 ods. 2 písm. a/ Tr. por., rozsudok schvaľujúci dohodu o vine a treste - § 334 ods. 4 Tr. por., rozsudok po prijatí vyhlásenia obvineného o priznaní viny - § 257 ods. 5 Tr. por. a samozrejme proti rozhodnutiam v zmysle § 371 ods. 2, ods. 3 Tr. por.)

Vzhľadom na uvedené pokladá dovolací súd za potrebné poukázať aj na rozhodnutie uverejnené v zbierke stanovísk a rozhodnutí č. 1/2017, a to uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 14. apríla 2016, sp. zn. 6 Tdo 3/2016, v zmysle ktorého „ustanovenie § 257 ods. 5 a ustanovenie § 334 ods. 4 Trestného poriadku nemožno vykladať izolovane, ale v súhrne s ďalšími ustanoveniami upravujúcimi postup v konaní o dovolaní, a to ustanoveniami § 369 ods. 1 a ods. 2 a § 372 ods. 1 (veta prvá) Trestného poriadku. V zmysle uvedeného, proti rozsudku, ktorý bol vyhlásený po prijatí vyhlásenia obvineného o priznaní viny (§ 257 ods. 5 Trestného poriadku) a proti rozsudku, ktorým súd schválil dohodu o vine a treste (§ 334 ods. 4 Trestného poriadku) dovolanie môže podať len minister spravodlivosti, a to na podnet obvineného alebo na podnet inej osoby (§ 369 ods. 1, § 371 ods. 1 písm. c/, § 372 ods. 1 Trestného poriadku). Obmedzenie uvedené v § 371 ods. 4 veta druhá Trestného poriadku sa týka len podnetu na dovolanie ministra spravodlivosti podané podľa odseku 3 naposledy označeného ustanovenia a na prípad uvedený v predchádzajúcej vete nedopadá."

S poukázaním na vyššie uvedené dospel Najvyšší súd Slovenskej republiky k záveru, že obvinený O. L. nebol oprávnený na podanie dovolania proti napadnutému rozsudku Okresného súdu Galanta z 11. septembra 2013, sp. zn. 29 T 177/2013, ktorým bola podľa § 334 ods. 4 Tr. por. schválená dohoda o vine a treste uzavretá medzi prokurátorom okresnej prokuratúry a obvineným, ktorý na všetky otázky v napadnutom rozsudku odpovedal „áno", pričom nič nenamietal, ani nič viac nedodal.

Dovolanie v danom prípade, ale môže podať na podnet príslušného subjektu len minister spravodlivosti Slovenskej republiky v zmysle § 369 ods. 1 Tr. por., pretože ide o rozhodnutie súdu prvého stupňa, ktorým bola schválená dohoda o vine a treste uzavretá medzi prokurátorom a obvineným v zmysle vyššie uvedeného.

S ohľadom na uvedené nemohol Najvyšší súd Slovenskej republiky považovať obvineného O. L. za osobu oprávnenú na podanie dovolania, nakoľko nešlo o rozhodnutie súdu druhého stupňa (§ 369 ods. 2 Tr. por.), ako aj dovolanie obvineného nemožno chápať ako podnet na podanie dovolania prostredníctvom ministra spravodlivosti.

Obvinený O. L. nebol oprávnený na podanie dovolania, preto Najvyšší súd Slovenskej republiky bez preskúmania veci jeho dovolanie podľa § 382 písm. b/ Tr. por. odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.